

'Creure encara?' Un llibre per reconstruir ponts

Dc, 16/03/2016 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) No és una apologia per als convençuts. Però és un llibre sobre la fe sense cap renúncia. Aquest és l'enfocament de l'assaig de **Josep Maria Carbonell** *Creure encara? Deu meditacions*. El llibre es va presentar aquest dimarts al vespre a l'Auditori de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna.

"Construir un relat creïble és indispensable", va explicar l'autor per justificar una reflexió feta des de la fe però adreçada principalment als amics que es mouen en una frontera entre l'agnosticisme i la decepció d'una fe a la que no hi troben sentit. Carbonell diu que ho fa des "d'un catolicisme dels que creuen que creuen, en aquella frontera tan delicada". També parteix de la seva implicació des de jove en diversos moviments internacionals d'estudiants i d'intel·lectuals cristians, el seu compromís i polític, i sobretot, des dels darrers anys en l'experiència de diàleg amb el cristianisme i la cultura de la [Fundació Joan Maragall](#), de la que actualment n'és el president.

I buscant respostes a "perquè els europeus han girat l'esquena a Déu" neix aquesta reflexió que és sobretot un diàleg. Per a Carbonell la fe que s'ha de raonar, però que no ha d'oblidar mai la dimensió del misteri de Déu. Per això va defensar una fe que incorpori dimensions de l'espiritualitat cristiana d'Orient, com "la intuïció que allò diví és infinit i incompreensible, i que l'única cosa que podem comprendre és la seva infinitud i incompreensibilitat". I una fe que no dimiteixi "del Sermó de la Muntanya encara que vagi contra la lògica del món".

Carbonell va explicar que tanca el llibre amb una invitació a la "gimnàstica diària", inspirada en el llibre de **Gabriel Magalhaes**, [Mirall de Vida. Una lectura quotidiana des d'Evangelis](#). Una gimnàstica que passa per l'exercici diari de la bondat, de la comunitat, i d'un aspecte central: el silenci i la pregària.

Una fe més raonable

En la presentació del llibre hi van intervenir el físic i poeta David Jou, i l'escriptor Antoni Puigverd, cadascú parlant des de la seva frontera. Jou va enllaçar la reflexió de Carbonell amb la del teòleg **Josep Maria Rovira Belloso** en el seu darrer llibre, [Déu és feliç donant-se](#). Els dos plantegen que cal més religió, més raonable.

"És un llibre que comença pels silencis de la ciència i acaba per la ciència del silenci, la saviesa del silenci", va explicar **David Jou** de l'actitud que desprèn l'autor davant del Misteri. Una actitud amb coratge i que genera preguntes. Perquè avui "és més fàcil justificar el món de l'acció, el compromís pels pobres, o una acció social, que sempre serà benvinguda", però en canvi "l'element més metafísic, més religiós i més confessional del món és el més difícil d'afirmar avui i de posar davant de la gent". En canvi, aquest fet transcendent "és la base del

sentit del món que ofereix el cristianisme" i "l'opció de creure implica afirmar veritats dures, que transformen la nostra mirada del món".

Jou va posar com a exemple el fet que la vida pugui tenir origen diví, una hipòtesi que "s'ha abandonat en les societats occidentals" i davant la qual "fins i tot molts cristians hi passen de puntetes". Per David Jou, "el Big Bang és una teoria extraordinària, però no compromet a res, ni respecte a Déu, ni respecte als humans". Però en canvi, sense contradir la ciència, "la narració de la creació sí que compromet" perquè explica "que tots som fills de Déu i el món està fet per a tots: això no ho dirà mai el Big Bang".

L'escriptor **Antoni Puigverd** va presentar el llibre llegint fragments del seu pròleg. Sobretot relata la trajectòria vital de l'autor. Home "apassionat" i "reflexiu", que "s'ha passat la vida traçant o reconstruint ponts". I en aquest sentit presenta Carbonell com "un exponent molt genuí del catolicisme català conciliar: compromès políticament i socialment, obert al món sense por ni frens, partidari incansable del diàleg".

Per Puigverd una de les claus del relat de Carbonell és no caure "en les seduccions i els estovaments del món contemporani". I fer-ho, resistint des d'una "fe fonamentada no en una visió ideològica de la religió (que és el perill de tots els integristes) sinó en una vivència espiritual".

El director general de [Fundació Blanquerna](#), **Andreu Ibarz**, va conduir la presentació del llibre. Ibarz va agrair el testimoni que també ofereix Carbonell com a professor de Blanquerna i actualment degà de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals. Va remarcar la seva vivència del cristianisme "amb un estil conciliar de diàleg i de respecte i però també de testimoniatge de l'Evangelí".

[Creure encara?](#) està publicat per Viena Edicions i és el quart llibre de Josep Maria Carbonell, autor també de *Temps de diàspora*, *El primer poder* i *El futur de la comunicació*.